

147/1947 Sb.
Úmluva

o mezinárodním civilním letectví.

Jménem republiky Československé!
Dne 7. prosince 1944
byla sjednána v Chicagu tato úmluva:

(Překlad.)

Úmluva
o mezinárodním letectví.

Úvod.

Poněvadž budoucí rozvoj mezinárodního civilního letectví může značně přispěti k vytvoření a zachování přátelství a porozumění mezi národy a lidstvem světa, kdežto jeho zneužití může ohroziti obecnou bezpečnost, a

poněvadž jest žádoucí, aby se zabránilo neshodám a šířila mezi státy a národy ona spolupráce, na níž spočívá světový mír,

proto podepsané vlády, dohodnuvše se na některých zásadách a úpravách, aby se mezinárodní civilní letectví mohlo bezpečně a spořádaně vyvíjeti a aby se mezinárodní letecké dopravní služby mohly zřizovati na podkladě stejných možností a zdravě a hospodárně provozovati,

uzavřely za tím účelem tuto Úmluvu.

Část I.

Létání.

Hlava I.

Všeobecné zásady a platnost Úmluvy.

Čl.1.

Svrchovanost.

Smluvní státy uznávají, že každý stát má úplnou a výlučnou svrchovanost nad vzduchovým prostorem nad svým územím.

Čl.2.

Území.

Územím státu ve smyslu této Úmluvy se budou rozuměti pozemní oblasti a přilehlé k nim pobřežní vody stojící pod svrchovaností, suzerenitou, ochranou nebo mandátem příslušného státu.

Čl.3.

Civilní a státní letadla.

- a) Tato Úmluva se bude vztahovati jen na civilní letadla a nikoliv na letadla státní.
- b) Letadlo používané ve službách vojenských, celních a policejních bude pokládáno za státní letadlo.
- c) Žádné státní letadlo smluvního státu nesmí letěti nad územím jiného státu ani na něm přistáti, nedostalo-li se mu k tomu zmocnění zvláštní dohodou nebo jinak, a ve shodě s podmínkami tohoto zmocnění.
- d) Smluvní státy se zavazují, že, vydávající předpisy pro svá státní letadla, budou náležitě dbáti bezpečnosti létání civilních letadel.

Čl.4.

Zneužití civilního letectví.

Každý smluvní stát se shoduje na tom, že nepoužije civilního letectví k žádnému účelu, který by byl neslučitelný s účely této Úmluvy.

Hlava II.

Let nad územím smluvních států.

Čl.5.

Právo nepravidelného letu.

Každý smluvní stát se shoduje na tom, že veškerá letadla jiných smluvních států, která nejsou používána při pravidelných mezinárodních leteckých dopravních službách, budou oprávněna, jsouce vázána předpisy této Úmluvy, přilétávat na jeho území, nebo je transiitně, aniž přistanou, přelétávat, jakož i přistávat pro potřeby nikoliv obchodní, aniž jest třeba, aby k tomu obdržela předem svolení, a s výhradou, že přelétávaný stát jest oprávněn žádati, aby se přistálo. Každý smluvní stát si však vyhrazuje právo z důvodů bezpečnosti letu žádati, aby letadla, která hodlají letěti nad oblastmi nepřístupnými nebo nedostatečně vybavenými leteckými pomocnými zařízeními, sledovala předepsané letecké cesty nebo si pro takové lety vyžádala zvláštní svolení.

Jsou-li tato letadla používána k dopravě cestujících, zboží nebo pošty za odměnu nebo plat mimo pravidelné mezinárodní civilní letecké dopravní služby, budou rovněž oprávněna, jsouce vázána ustanovením čl. 7, přijímatí nebo vykládatí cestující, zboží nebo poštu, s výhradou, že stát, ve kterém se toto nakládání a vykládání děje, jest oprávněn stanoviti předpisy, podmínky nebo omezení, jež uzná za vhodné.

Čl.6.

Pravidelné letecké dopravní služby.

žádná pravidelná mezinárodní letecká dopravní služba nesmí býti provozována nad územím smluvního státu nebo na něm, leč se zvláštním svolením nebo jiným zmocněním tohoto státu, a v soulase s podmínkami takového svolení nebo zmocnění.

Čl.7.

Kabotáž.

Každý smluvní stát bude oprávněn odmítnouti letadlům jiných smluvních států povolení nakládati na jeho území cestující, poštu a zboží dopravované za odměnu nebo plat a určené do jiného místa na jeho území. Každý smluvní stát se zavazuje, že neučiní ujednání, kterým by se některému jinému státu nebo leteckému podniku jiného státu výslovně poskytovala některá tato výsada na podkladě výlučného práva, ani že neobdrží takovou výlučnou výsadu od některého jiného státu.

Čl.8.

Letadla neřízená pilotem.

Žádné letadlo, které jest způsobilé býti řízeno bez pilota, nesmí létat nad územím smluvního státu, leč se zvláštním zmocněním tohoto státu a v souhlase s podmínkami takového zmocnění. Každý smluvní stát se zavazuje zajistiti, aby let takových letadel bez pilota byl v oblastech přístupných civilním letadlům řízen tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí pro civilní letadla.

Čl.9.

Zakázané oblasti.

a) Každý smluvní stát může z důvodů vojenské nezbytnosti nebo veřejné bezpečnosti jednotně omeziti nebo zakázati létání letadel jiných států nad jistými oblastmi svého území, s výhradou však, že nebude v tomto směru činiti rozdíl mezi letadly státu, jehož území jest dotčeno, používanými k pravidelným mezinárodním civilním leteckým dopravním službám a letadly jiných smluvních států, která jsou používána k podobným službám. Takovéto zakázané oblasti budou přiměřeného rozsahu a takové polohy, aby létání zbytečně nepřekážely. Popisy takovýchto zakázaných oblastí na území smluvního státu, jakož i veškeré jejich pozdější změny musí býti co nejdříve sděleny ostatním smluvním státům a Mezinárodní organizaci pro civilní letectví.

b) Každý smluvní stát vyhrazuje si též právo, za výjimečných okolností nebo po dobu naléhavé potřeby nebo v zájmu veřejné bezpečnosti dočasně omeziti nebo zakázati, a to s okamžitou platností, létání nad celým svým územím nebo nad některou jeho částí, s podmínkou, že se takovéto omezení nebo zákaz bude vztahovati na letadla všech ostatních států bez rozdílu státní příslušnosti.

c) Každý smluvní stát může podle předpisů, které vydá, žádati, aby každé letadlo, které vstoupí do oblastí zmíněných shora v odstavcích a) a b), přistálo, jakmile mu to bude možné, na některém letišti určeném na jeho území.

Čl.10.

Přistání na celním letišti.

Kromě případu, kdy podle podmínek této Úmluvy nebo zvláštního zmocnění jest dovoleno, aby letadlo přeletělo území smluvního státu, aniž přistálo, bude každé letadlo, které vstoupí na území smluvního státu, povinno, vyžadují-li toho předpisy tohoto státu, přistáti na letišti, které tento stát určí za účelem celní nebo jiné prohlídky. Při odletu z území smluvního státu odletí takové letadlo z celního letiště podobně určeného. Podrobné údaje o všech letištích prohlášených za celní letiště budou státem uveřejněny a oznámeny Mezinárodní organizaci pro civilní letectví, zřízené podle části II. této Úmluvy, za účelem sdělení všem ostatním smluvním státům.

Čl.11.

Platnost leteckých předpisů.

Zákony a nařízení smluvního státu, kterými se upravují vstup letadel užívaných v mezinárodním létání na jeho území nebo výstup z něho, nebo které upravují provoz a létání těchto letadel, pokud jsou na jeho území, budou se vztahovati, s výhradou ustanovení této Úmluvy, na letadla všech smluvních států bez ohledu na státní příslušnost, a tato letadla se jim podrobí při vstupu, výstupu a pobytu na území onoho státu.

Čl.12.

Pravidla pro létání.

Každý smluvní stát se zavazuje, že učiní opatření, aby bylo zajištěno, že každé letadlo letící nad jeho územím nebo pohybující se na jeho území, jakož i každé letadlo, jež nese značku jeho státní příslušnosti, ať se nachází kdekoliv, se podrobí platným tam pravidlům a předpisům, které se týkají letu a pohybu letadel. Každý smluvní stát se zavazuje udržovati své vlastní předpisy o těchto věcech největší možnou měrou ve shodě s předpisy, k stanovenými čas od času podle této Úmluvy. Na širém moři budou platiti pravidla

stanovená podle této Úmluvy. Každý smluvní stát se zavazuje, že zajistí stíhání všech osob, které by porušily předpisy v tom směru platné.

Čl.13.

Předpisy o vstupu a výstupu.

Zákonům a nařízením smluvního státu, které upravují přípuštění cestujících, posádek nebo zboží letadla na jeho území nebo výstup z něho, jakož i předpisům, které se týkají vstupu, výstupu, přistěhování, cestovních pasů, cla a karantény, podrobí se tito cestující, posádky nebo zboží sami nebo zástupcem při vstupu, výstupu nebo pobytu na území tohoto státu.

Čl.14.

Ochrana proti šíření se nakažlivých nemocí.

Každý smluvní stát se shoduje na tom, že učiní účinná opatření, aby se zabránilo, aby se létáním nešířila cholera, tyfus (epidemický), neštovice, žlutá horečka a mor, jakož i jiné nakažlivé nemoci, které budou rozhodnutím smluvních států čas od času určeny a za tím účelem smluvní státy budou v těsném poradním styku s orgány, které se zabývají mezinárodními předpisy, týkajícími se zdravotních opatření, platných pro letadla. Tento poradní styk nebude na překážku provádění jakékoliv platné mezinárodní Úmluvy o tomto předmětu, již by smluvní státy byly stranou.

Čl.15.

Letištní a podobné poplatky.

Každé letiště ve smluvním státě, přístupné veřejnému užívání domácimi letadly, bude s výhradou ustanovení čl. 68 taktéž přístupné za stejných podmínek letadlům všech ostatních smluvních států. Stejně podmínky budou rovněž platit pro užívání veškerých leteckých pomocných zařízení, zahrnujíc v to služby radiové a povětrnostní, jež by byly určeny k veřejnému užívání pro zabezpečení a urychlení létání, letadly všech smluvních států.

Veškeré poplatky, které by smluvní stát ukládal nebo dovolil, aby byly ukládány, za použití těchto letišť a leteckých pomocných zařízení letadly kteréhokoli jiného smluvního státu, nebudou vyšší,

a) pro letadla nekonající pravidelné mezinárodní letecké dopravní služby, než ony, které by byly placeny jeho domácími letadly téže skupiny, konajícími podobný provoz, a

b) pro letadla konající pravidelné mezinárodní letecké dopravní služby, než ony, které by byly placeny jeho domácími letadly, konajícími podobné mezinárodní letecké dopravní služby. Veškeré tyto poplatky musí být uveřejněny a sděleny Mezinárodní organizaci pro civilní letectví, s výhradou však, že na základě přednesu interesovaného smluvního státu budou poplatky, ukládané za používání letišť a jiných pomocných zařízení, předmětem zkoumání Rady, která o tom vydá zprávu a učiní doporučení k úvaze příslušného státu nebo států. Smluvní stát nesmí vybírat žádné dávky, daně nebo jiné poplatky, postihující výhradně právo transitu, vstupu nebo výstupu z jeho území kterýchkoliv letadel smluvního státu nebo na nich se nalézajících osob nebo majetku.

Čl.16.

Prohlídka letadla.

Příslušné úřady každého smluvního státu budou mít právo při přistání nebo odletu prohlédnouti bez zbytečných průtahů letadlo jiného smluvního státu a zkoumatí osvědčení a jiné doklady předepsané touto Úmluvou.

Hlava III.

Státní příslušnost letadel.

Čl.17.

Státní příslušnost letadel.

Letadla mají státní příslušnost toho státu, v němž jsou zapsána do rejstříku.

Čl.18.

Dvojitý zápis do rejstříku.

Letadlo nemůže být platně zapsáno do rejstříku ve více než jednom státě, avšak jeho zápis může být převeden z jednoho státu do druhého.

Čl.19.

Národní právní řád, upravující zápis do rejstříku.

Zápis letadel do rejstříku nebo jeho převod bude se v každém smluvním státě řídit jeho zákona a nařízeními.

Čl.20.

Označení letadel značkami.

Každé letadlo používané k mezinárodnímu létání musí být opatřeno příslušnou svojí značkou státní příslušnosti a značkou rejstříkovou.

Čl.21.

Výpis ze zápisů do rejstříku.

Každý smluvní stát se zavazuje, že poskytne, bude-li o to požádán, kterémukoli jinému smluvnímu státu nebo Mezinárodní organizaci pro civilní letectví informaci o zápisu do rejstříku a o vlastnictví kteréhokoli letadla, zapsaného do jeho rejstříku. Mimo to jest každý smluvní stát povinen podávat Mezinárodní organizaci pro civilní letectví podle předpisů touto organizací stanovených zprávy, jež by obsahovaly takové přiměřené údaje, které budou moci být dány k dispozici, o vlastnictví letadel zapsaných do rejstříku tohoto státu a používaných obvykle k mezinárodnímu létání a o dispoziční moci nad nimi. Údaje, získané takto Mezinárodní organizací pro civilní letectví, budou touto organizací dány k dispozici smluvním státům, které o to požádají.

Hlava IV.

Opatření k usnadnění letectví.

Čl.22.

Usnadnění formalit.

Každý smluvní stát se shoduje na tom, že vydá zvláštní předpisy, nebo jinak učiní veškerá proveditelná opatření, aby se usnadnilo a urychlilo létání letadel mezi územími smluvních států a aby se zabránilo zbytečným zdržováním letadel, posádky, cestujících a zboží, zejména při provádění zákonů týkajících se přistěhovalectví, karantény, cla a výstupu.

Čl.23.

Celní a přistěhovalecké řízení.

Každý stát se zavazuje, že zavede, pokud to bude možné, celní a přistěhovalecké řízení, vztahující se na mezinárodní letectví, v soulase s postupem, který bude čas od času stanoven nebo doporučen ve shodě s

touto Úmluvou. Žádné ustanovení této Úmluvy nebude lze vykládati tak, jako by bránilo zřizování svobodných celních letišť.

Čl.24.

Cl.

a) Letadla, letící do území jiného smluvního státu, z něho nebo přes ně, budou dočasně osvobozena od cla, podrobí-li se celním předpisům tohoto státu. Pohonné hmoty, mazací oleje, náhradní součástky, pravidelná výstroj a letadlové zásoby, které jsou na palubě letadel smluvního státu při vstupu na území jiného smluvního státu a zůstanou na palubě při výstupu z území tohoto státu, budou osvobozeny od cla, kontrolních dávek a poplatků. Toto osvobození se nebude vztahovati na složená množství nebo předměty, leč by to bylo v souhlase s předpisy tohoto státu, který může žádati, aby tato množství nebo předměty zůstaly pod celním dozorem.

b) Náhradní součástky a výstroj, dovezené na území smluvního státu, aby jimi byla vybavena letadla jiného smluvního státu, používaná k mezinárodnímu létání, nebo aby se jich na těchto letadlech užilo, budou osvobozeny od cla s výhradou, že se podrobí předpisům příslušného státu, kterými lze stanovit, že tyto předměty setrvávají pod celním dozorem a kontrolou.

Čl.25.

Letadla v tísni.

Každý smluvní stát se zavazuje, že poskytne takovou pomoc letadlům, ocitnuvším se v tísni na jeho území, kterou uzná za proveditelnou, a že dovolí, aby pod dozorem jeho vlastních úřadů majitelé nebo úřady státu, v jehož rejstříku jest letadlo zapsáno, poskytli takovou pomoc, jež by za daných okolností byla nutná. Každý smluvní stát, zahájí-li pátrání po zmizelém letadle, bude spolupracovati na koordinovaných opatřeních, která mohou býti čas od času doporučena ve shodě s touto Úmluvou.

Čl.26.

Vyšetřování nehod.

Dojde-li k nehodě letadla smluvního státu na území jiného smluvního státu, kterou bude způsobena smrt nebo těžké poškození na těle anebo kterou se projeví vážná technická porucha letadla nebo leteckých pomocných zařízení, zavede stát, v němž k nehodě došlo, šetření o okolnostech nehody, a to, pokud to jeho zákony dovolují, v souhlase s postupem, který by Mezinárodní organizace pro civilní letectví doporučila. Státu, ve kterém letadlo jest zapsáno do rejstříku, se umožní, aby jmenoval pozorovatele, kteří by byli přítomni šetření, a stát provádějící šetření podá onomu státu o věci zprávu a sdělit výsledek.

Čl.27.

Osvobození od zabavení pro zásah v práva patentní.

a) Letadlo smluvního státu, používané k mezinárodnímu létání, nebude při dovoleném vstupu na území jiného smluvního státu, nebo při dovoleném přeletu jeho území, ať na něm přistává či nikoli, ani zabaveno, ani zadrženo, ani nebude důvodem nějakého postihu proti jeho vlastníku nebo provozovateli, ani nějakého jiného zákroku se strany tohoto státu nebo kterékoliv osoby tam pobývajících, nebo jejich jménem, z důvodu, že konstrukce, mechanismus, součástky, příslušenství nebo provoz letadla jest zásahem do práva patentního, vzorkového nebo modelového, řádně uděleného nebo zapsaného ve státě, na jehož území letadlo vstoupilo, žádáno složení jistoty v souvislosti se shora zmíněným osvobozením od zabavení nebo zadržování letadla.

b) Ustanovení odstavce a) tohoto článku budou se rovněž vztahovati na uskladnění náhradních součástí a náhradní výstroje letadla, jakož i na oprávnění k jejich použití a instalaci při opravě letadla jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu, s výhradou, že takto uskladněné patentované součástky nebo výstroj nebudou prodávány nebo rozdíleny uvnitř smluvního státu, na jehož území letadlo vstoupilo, ani z něho obchodně vyváženy.

c) Výhody tohoto článku budou požívatí jen ty státy, které jsou stranami této Úmluvy a též 1) buď jsou

stranami Mezinárodní úmluvy o ochraně průmyslového vlastnictví a jejich doplňků, anebo 2) vyhlásily patentní zákony, které uznávají vynálezy učiněné státními příslušníky jiných států zúčastněných na této Úmluvě a poskytují jim přiměřenou ochranu.

Čl.28.

Pomocná letecká zařízení a normalisační soustavy.

Každý smluvní stát se zavazuje, že pokud to uzná za proveditelné,

- a) zřídí na svém území letiště, radiové služby, meteorologické služby a jiná letecká pomocná zařízení za účelem usnadnění mezinárodního letectví, souhlasně s normami a pravidly, jež budou čas od času doporučeny nebo stanoveny podle této Úmluvy;
- b) přijme a bude používat příslušné normalisované soustavy komunikací, kodexů, značkování, signálů, osvětlovacích a jiných provozních metod a pravidel, jež budou moci býti čas od času doporučeny, nebo stanoveny podle této Úmluvy;
- c) bude spolupracovat na mezinárodních opatřeních k zajištění vydávání leteckých nákrešů a map souhlasně s normami, jež budou moci býti čas od času doporučeny nebo stanoveny podle této Úmluvy.

Hlava V.

Podmínky, jimž musí vyhovovati letadla.

Čl.29.

Palubní doklady letadel.

Každé letadlo smluvního státu, používané k mezinárodnímu létání, musí v soulase s podmínkami stanovenými touto Úmluvou vézt s sebou tyto doklady:

- a) své osvědčení o zápisu do rejstříku,
- b) své osvědčení o způsobilosti k letu,
- c) náležité letecké legitimace každého člena posádky,
- d) svůj cestovní deník,
- e) je-li vyzbrojeno radiovým přístrojem, povolení pro letadlovou radiostanici,
- f) dopravuje-li cestující, seznam jejich jmen, jakož i míst odletu a určení,
- g) dopravuje-li zboží, manifest a podrobné prohlášky o zboží.

Čl.30.

Radiová výstroj letadel.

a) Letadla každého smluvního státu mohou na území jiného smluvního státu nebo nad ním míti s sebou radiový vysílací přístroj jen tehdy, bylo-li příslušnými úřady státu, v němž letadlo jest zapsáno do rejstříku, dáno povolení k vestavění a k provozu takového přístroje. Vysílacího přístroje radiového bude na území smluvního státu, nad kterým se letí, používáno v soulase s předpisy vydanými tímto státem.

b) Vysílacího přístroje radiového směji používat jen členové letecké posádky, kteří jsou opatřeni zvláštním povolením, vydaným pro ten účel příslušnými úřady státu, v němž letadlo je zapsáno do rejstříku.

Čl.31.

Osvědčení o způsobilosti k letu.

Každé letadlo používané k mezinárodnímu létání musí býti opatřeno osvědčením o způsobilosti k letu, které bylo vydáno nebo prohlášeno za platné státem, v němž letadlo jest zapsáno do rejstříku.

Čl.32.

Průkazy personálu.

a) Pilot každého letadla a ostatní členové létající posádky každého letadla, používaného k mezinárodnímu létání, musí být opatřeni diplomy a leteckými legitimacemi, které byly vydány nebo prohlášeny za platné státem, v němž letadlo jest zapsáno do rejstříku.

b) Každý smluvní stát si vyhrazuje právo, že pro účely létání nad svým vlastním územím odepře uznání diplomů a letecké legitimace vydané některému z jeho vlastních státních příslušníků jiným smluvním státem.

Čl.33.

Uznání osvědčení a průkazů.

Osvědčení o způsobilosti k letu, diplomy a letecké legitimace, vydané nebo za platné uznané smluvním státem, v němž letadlo jest zapsáno do rejstříku, musí být ostatními smluvními státy uznány za platné s výhradou, že podmínky, za kterých tato osvědčení, diplomy nebo legitimace byly vydány nebo za platné uznány, se rovnají minimálním podmínkám, které budou moci být čas od času stanoveny podle Úmluvy, nebo jsou přísnější.

Čl.34.

Cestovní deníky.

Pro každé letadlo, používané k mezinárodnímu létání, jest vésti deník, do něhož se zapisují podrobné údaje o letadle, jeho posádce a každé cestě tak, jak to bude moci být čas od času předepsáno podle této Úmluvy.

Čl.35.

Omezení dopravy zboží.

a) Válečné střelivo nebo válečný materiál nebude smět být dopravován letadlem, používaným k mezinárodnímu létání na území některého státu nebo nad ním, vyjímajíc případ, že tento stát dá k tomu svolení. Každý stát stanoví v předpisech, co jest ve smyslu tohoto článku rozuměti válečným střelivem nebo válečným materiálem, při čemž jest v zájmu jednotnosti náležitě dbáti doporučení, která může čas od času učiniti Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

b) Každý smluvní stát si vyhrazuje právo, upravit nebo zakázati z důvodů veřejného pořádku a bezpečnosti na svém území nebo nad ním dopravu jiných předmětů, než které jsou uvedeny v odst. a), s výhradou však, že při tom nebude činěno rozdílu mezi jeho domácími letadly, používanými k mezinárodnímu létání, a podobně používanými letadly jiných států, a dále s výhradou, že nebudou ukládána žádná omezení, která by překážela dopravě a používání na letadlech přístrojů potřebných k provozu nebo k vedení letadel, nebo pro bezpečnost personálu nebo cestujících.

Čl.36.

Fotografické přístroje.

Každý smluvní stát může zakázati nebo upravit používání fotografických přístrojů na letadle nad svým územím.

Hlava VI.

Mezinárodní normy a doporučované předpisy.

Čl.37.

Zavádění mezinárodních norem a řízení.

Každý smluvní stát se zavazuje spolupracovati k dosažení co možno nejvyššího stupně jednotnosti v úpravách, normách, řízeních a organizaci, týkajících se letadel, personálu, leteckých tratí a pomocných

služeb, všude tam, kde tato jednotnost usnadní a zdokonalí létání.

K tomu cíli Mezinárodní organizace pro civilní letectví stanoví a změní čas od času podle potřeby mezinárodní normy a doporučované předpisy a řízení, týkající se:

- a) soustav komunikačních a pomocných zařízení leteckých, počítajíc v to pozemní značky orientační,
- b) charakteristických znaků letišť a přistávacích ploch,
- c) pravidel pro létání a metod kontroly létání,
- d) výdeje průkazů létajícího personálu a mechaniků,
- e) způsobilosti letadel k letu,
- f) zápisu letadel do rejstříku a zjišťování totožnosti letadel,
- g) sbírání a výměny meteorologických zpráv,
- h) palubních knih,
- i) leteckých nákrešů a map,
- j) řízení celních a přistěhovaleckých,
- k) letadel v tísni a vyšetřování nehod, jakož i jiných věcí majících vztah k bezpečnosti, pravidelnosti a výkonnosti létání, pokud se čas od času mohou jevití vhodnými.

Čl.38.

Odchylky od mezinárodních norem a řízení.

Stát, který shledá, že mu není možno podrobiti se ve všech směrech některé mezinárodní normě nebo řízení, nebo uvést vlastní nařízení nebo předpisy v naprostý soulad s mezinárodní normou neb řízením, když taková norma nebo řízení byly změněny, anebo který pokládá za nutné zavést nařízení nebo předpisy, lišící se v jednotlivosti od předpisů nebo metod, stanovených mezinárodní normou, oznámí ihned Mezinárodní organizaci pro civilní letectví rozdíl mezi jeho vlastním předpisem a předpisem stanoveným mezinárodní normou. Jde-li o změny mezinárodních norem, jest stát, který ve svých vlastních nařízeních nebo předpisech neučiní příslušných změn, povinen oznámiti to Radě do šedesáti dnů ode dne přijetí změny mezinárodní normy, anebo udati, co hodlá podniknouti. Rada pak všem ostatním státům ihned oznámí, v čem se mezinárodní norma liší od příslušného předpisu tohoto státu.

Čl.39.

Poznámky na osvědčeních a leteckých legitimacích.

a) Každé letadlo nebo část letadla, pro něž platí mezinárodní norma o způsobilosti k letu nebo o výkonu, a které v době vydání jeho osvědčení této normě v jakémkoliv směru nevyhovovalo, musí mít ve svém osvědčení o způsobilosti k letu nebo v jeho příloze úplný výpočet případů, ve kterých nevyhovělo.

b) Každá osoba, mající leteckou legitimaci, jež plně nevyhověla podmínkám stanoveným mezinárodní normou vztahující se na příslušný druh letecké legitimace nebo diplomu, kterými jest opatřena, musí mít ve své letecké legitimaci nebo v její příloze úplný výpočet jednotlivostí, ve kterých těmto podmínkám nevyhověla.

Čl.40.

Platnost osvědčení a leteckých legitimací opatřených poznámkami.

Žádné letadlo a žádný člen personálu, jejichž osvědčení nebo letecké legitimace jsou takto opatřeny poznámkami, nesmějí se účastniti mezinárodního létání, leč za souhlasu státu nebo států, na jejichž území se vstupuje. Zápis do rejstříku neb užití takového letadla nebo letadlové části, opatřené osvědčením, v jiném státu, než ve kterém bylo osvědčení původně vydáno, záleží na vůli státu, na jehož území se letadlo nebo jeho část přivezou.

Čl.41.

Uznání dosavadních norem o způsobilosti k letu.

Ustanovení této hlavy se nebudou vztahovati na letadla a letadlovou výstroj typů, jejichž prototyp se příslušným úřadům státu předloží k výdeji osvědčení ve lhůtě tří let po dni přijetí mezinárodní normy o způsobilosti k letu této výstroje.

Čl.42.

Uznání dosavadních norem o schopnostech personálu.

Ustanovení této hlavy se nebudou vztahovati na personál, jehož letecké legitimace budou původně vydány ve lhůtě jednoho roku od počátečního přijetí mezinárodní normy o způsobilosti tohoto personálu; v každém případě se však budou vztahovati na veškerý personál, jehož průkazy zůstávají v platnosti po pět let od přijetí těchto norem.

Část II.

Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Hlava VII.

Organisace.

Čl.43.

Název a složení.

Touto Úmlouvou se zřizuje organizace nazvaná Mezinárodní organizace pro civilní letectví. Tato organizace se skládá ze Shromáždění, Rady a jiných orgánů, jichž bude třeba.

Čl.44.

Předmět.

Cílem a předmětem organizace jest rozvíjetí zásady a techniku mezinárodního létání a podporovati plánování a rozvoj mezinárodní letecké dopravy, a to:

- a) zajišťovati bezpečný a spořádaný rozvoj mezinárodního civilního letectví na celém světě;
- b) podporovati techniku letecké konstrukce a provozu k mírovým účelům;
- c) podporovati rozvoj leteckých tratí, letišť a leteckých pomocných zařízení pro mezinárodní civilní létání;
- d) vyhovovati potřebám lidstva týkajícím se bezpečné, pravidelné, účinné a hospodárné letecké dopravy;
- e) zabraňovati hospodářským ztrátám, vyvolaným nerozumnou soutěží;
- f) zajišťovati, aby bylo plně dbáno práv smluvních států a aby každému smluvnímu státu byla dána vhodná příležitost provozovati mezinárodní letecké dopravní podniky;
- g) zabraňovati nepříznivému rozlišování mezi smluvními státy;
- h) přispívati k bezpečnosti letu v mezinárodním létání;
- i) přispívati všeobecně k rozvoji mezinárodního civilního letectví ve všech směrech.

Čl.45.

Stálé sídlo.

Stálé sídlo organizace bude v místě, které ve své závěrečné schůzi určí Zatímní shromáždění Zatímní mezinárodní organizace pro civilní letectví, zřízené Zatímní dohodou o mezinárodním civilním letectví, podepsanou v Chicagu dne 7. prosince 1944. Sídlo může býti rozhodnutím Rady dočasně přeneseno jinam.

Čl.46.

První schůze Shromáždění.

První schůze Shromáždění bude svolána Zatímní radou shora zmíněné Zatímní organizace, jakmile Úmluva nabude platnosti, a sejde se v době a místě, které určí Zatímní rada.

Čl.47.

Právní způsobilost.

Organisace bude mít na území každého smluvního státu takovou právní způsobilost, jaké má zapotřebí k výkonu svých úkolů. Plná právní osobnost se jí přizná všude tam, kde to jest slučitelné s ústavou a zákony příslušného státu.

Hlava VIII.

Shromáždění.

Čl.48.

Schůze Shromáždění.

- a) Shromáždění se bude scházeti jednou do roka a svolá je Rada v příhodnou dobu a na příhodném místě. Mimořádné schůze Shromáždění se mohou konati kdykoliv na výzvu Rady nebo na žádost deseti smluvních států, řízenou generálním sekretáři.
- b) všechny smluvní státy budou mít rovné právo býti zastoupeny na schůzích Shromáždění a každý smluvní stát bude oprávněn mít jeden hlas. Zmocněnci zastupující smluvní státy mohou býti doprovázeni odbornými poradci, kteří se mohou účastniti schůzí, avšak nebudou oprávněni hlasovati.
- c) Většina smluvních států jest zapotřebí, aby se na schůzích Shromáždění utvořilo quorum. Není-li v této Úmluvě jinak ustanoveno, bude se ve Shromáždění rozhodovati většinou odevzdaných hlasů.

Čl.49.

Práva a povinnosti Shromáždění.

Práva a povinnosti Shromáždění budou tato:

- a) voliti na každé schůzi svého předsedu a jiné členy předsednictva;
- b) voliti smluvní státy, které mají býti zastoupeny v Radě, jak stanoveno v hlavě IX;
- c) zkoumání zpráv Rady a činiti na základě nich vhodná opatření a rozhodovati o všech věcech, které mu byly Radou předloženy;
- d) stanoviti si svůj jednací řád a zřizovati podle potřeby nebo účelnosti pomocné komise a výbory;
- e) schvalovati roční rozpočet a určovati finanční uspořádání organisace v souhlase s ustanovením hlavy XII;
- f) kontrolovati výdaje a schvalovati účty organisace;
- g) podle volné úvahy odkazovati Radě, pomocným komisím nebo jiným orgánům kterékoliv otázky ze svého oboru působnosti;
- h) přenést na Radu práva a zmocnění, nutná nebo žádoucí ke splnění úkolů organisace, jakož i tento přenos oprávnění kdykoliv odvolávati a měniti;
- i) prováděti příslušná ustanovení hlavy XIII;
- j) zkoumati návrhy na změnu nebo zlepšení předpisů této Úmluvy, a, schválí-li je, doporučovati je smluvním státům v souhlase s ustanoveními hlavy XXI;
- k) zabývati se otázkami patřícími do okruhu působnosti organisace, pokud nejsou výslovně přikázány Radě.

Hlava IX.

Rada.

Čl.50.

Složení a volba Rady.

- a) Rada bude stálým orgánem, odpovědným Shromáždění. Bude se skládati z 21 smluvních států volených Shromážděním. Volba se bude konati na první schůzi Shromáždění a potom vždy po 3 letech, a takto zvolení členové Rady setrvávají v úřadě do příští volby.

b) Při volbě členů Rady poskytne Shromáždění přiměřené zastoupení 1) státům v letecké dopravě nejvýznamnějším, 2) státům jinak nezastoupeným, které nejvíce přispívají k získání pomocných zařízení pro mezinárodní civilní létání a 3) státům jinak nezastoupeným, jejichž volbou se zaručí, že všechny hlavní zeměpisné okruhy světa budou v Radě zastoupeny. Uprázdnil-li se místo v Radě, obsadí je Shromáždění co nejdříve; smluvní stát, takto zvolený do Rady, zůstane ve své funkci po neuplynulou část období svého předchůdce.

c) Zástupce smluvního státu v Radě nesmí se činně účastnit provozu mezinárodní letecké dopravní služby, ani míti na takové službě finanční zájem.

Čl.51.

Předseda Rady.

Rada si zvolí předsedu na dobu 3 let. Tento může být znovu zvolen. Předseda nemá hlasovacího práva. Rada si zvolí ze svých členů jednoho nebo několik místopředsedů, kteří podrží své hlasovací právo, vykonávají-li funkci úřadujícího předsedy. Předseda nemusí být zvolen ze zástupců, jež jsou členy Rady, avšak je-li zvolen takový zástupce, pokládá se jeho místo za uprázdněné a bude obsazeno oním státem, jež zastupoval. Povinností předsedy bude:

- a) svolávat schůze rady, letecko-dopravního výboru a letecké komise;
- b) jednat jako zástupce Rady a
- c) jménem Rady vykonávat funkce svěřené mu Radou.

Čl.52.

Hlasování v Radě.

Rozhodnutí Rady budou vyžadovati souhlasu většiny jejích členů. Rada může v jednotlivých věcech udělití plnou moc výboru, skládajícímu se z jejích členů. Do rozhodnutí výboru Rady se může odvolati každý smluvní stát, který má na věci zájem.

Čl.53.

Účast, neopravňující k hlasování.

Každý smluvní stát smí, aniž jest oprávněn hlasovati, účastniti se v Radě a v jejích výborech a komisích projednávání každé otázky, týkající se zvláště jeho zájmů, žádný člen Rady nesmí hlasovati při jednání v Radě v rozepři, ve které jest stranou.

Čl.54.

Povinná působnost Rady.

Rada bude povinna:

- a) předkládati Shromáždění výroční zprávy;
- b) prováděti směrnice Shromáždění a plniti povinnosti a závazky, uložené jí touto Úmluvou;
- c) stanoviti si organizaci a jednací řád;
- d) jmenovati letecko-dopravní výbor, zvolený ze zástupců členů Rady a jí odpovědný, a vymeziti jeho působnost;
- e) zřídití leteckou komisi v souhlase s ustanoveními hlavy X;
- f) spravovati finance organizace v souhlase s ustanoveními hlavy XII a XV;
- g) určití plat předsedy Rady;
- h) jmenovati hlavního výkonného úředníka s titulem generálního tajemníka a učiniti opatření za účelem jmenování jiných potřebných zaměstnanců v souhlase s ustanoveními hlavy XI;
- i) požadovati, sbíratí, zkoumatí a uveřejňovati zprávy, týkající se pokroku létání a provozu mezinárodních leteckých dopravních služeb, zahrnujíc v to zprávy o provozních nákladech a podrobnosti o subvencích, vyplácených leteckým dopravním podnikům z veřejných peněz;
- j) hlásiti smluvním státům každé porušení této Úmluvy, jakož i případy, ve kterých doporučení nebo rozhodnutí Rady nebylo provedeno;
- k) hlásiti Shromáždění každé porušení této Úmluvy, opomene-li smluvní stát učiniti vhodná opatření v

přiměřené lhůtě po tom, kdy mu bylo porušení oznámeno;

l) schvalovati v souhlase s ustanoveními hlavy VI této Úmluvy mezinárodní normy a doporučované předpisy, označovati je z důvodů vhodnosti jako přílohy k této Úmluvě a oznamovati všem smluvním státům, co bylo zařízeno;

m) zkoumati doporučení letecké komise na doplnění příloh a činiti opatření ve shodě s ustanoveními hlavy XX;

n) zkoumati otázky týkající se Úmluvy, které jí předloží některý smluvní stát.

Čl.55.

Přípustná působnost Rady.

Rada smí:

a) bude-li se to jeviti vhodným a podle zkušeností žádoucím, zříditi podřízené letecko-dopravní komise na oblastním nebo jiném podkladě a určití skupiny států nebo leteckých dopravních podniků, s nimiž nebo jichž prostřednictvím smí jednati, aby se usnadnilo provádění účelů této Úmluvy;

b) přenášeti na leteckou komisi další povinnosti, než které jsou vytčeny v této Úmluvě, a tento přenos oprávnění kdykoliv odvolávati nebo měniti;

c) vésti bádání ve všech oborech letecké dopravy a létání mezinárodní důležitosti, oznamovati výsledky svého bádání smluvním státům a usnadňovati mezi smluvními státy výměnu zpráv o otázkách letecké dopravy a létání;

d) studovati otázky, týkající se organizace a provozu mezinárodní letecké dopravy, počítajíc v to mezinárodní vlastnictví a provoz mezinárodních leteckých dopravních služeb na dálkových tratích a předkládati Shromáždění návrhy v tom směru;

e) vyšetřovati, na žádost kteréhokoliv smluvního státu, každou situaci, o níž by se zdálo, že staví rozvoji mezinárodního létání překážky, jimiž se lze vyhnouti, a po tomto vyšetření činiti taková doporučení, která pokládají za žádoucí.

Hlava X.

Letecká komise.

Čl.56.

Navrhování a jmenování členů komise.

Letecká komise bude se skládati z dvanácti členů, jmenovaných Radou z osob, navržených smluvními státy. Tyto osoby musí míti náležitou způsobilost a zkušenost ve vědeckých a praktických otázkách leteckých. Rada vyzve veškeré smluvní státy, aby předložily návrhy na jmenování. Předsedu letecké komise jmenuje Rada.

Čl.57.

Povinnosti komise.

Letecká komise bude:

a) uvažovati o změnách příloh této Úmluvy a doporučovati Radě jejich přijetí;

b) ustanovovati odborné podkomise, ve kterých každý smluvní stát smí býti zastoupen, přeje-li si toho;

c) podávati Radě posudky o sbírání a oznamování veškerých zpráv smluvních států, které pokládá za nutné a užitečné pro pokrok létání.

Hlava XI.

Zaměstnanci.

Čl.58.

Jmenování zaměstnanců.

S výhradou předpisů stanovených Shromážděním, jakož i s výhradou ustanovení této Úmluvy, bude Rada určovat způsob jmenování a propouštění, způsobilost, platy, odměny a podmínky služebního poměru generálního tajemníka a ostatních zaměstnanců organizace, a bude směti zaměstnávat nebo používat služeb příslušníků kteréhokoli smluvního státu.

Čl.59.

Mezinárodní povaha zaměstnanců.

Předseda Rady, generální tajemník a ostatní zaměstnanci nebudou směti ve věci výkonu svých povinností ani žádati ani přijímat pokyny od jakéhokoli úřadu, stojícího mimo organizaci. Každý smluvní stát se zavazuje, že bude plně šetřit mezinárodní povahy povinností zaměstnanců a nebude se snažit ovlivňovat žádného svého příslušníka ve výkonu jeho povinností.

Čl.60.

Imunity a výsady zaměstnanců.

Každý smluvní stát se zavazuje, že pokud to jest možné podle jeho ústavního řádu, přizná předsedovi Rady, generálnímu tajemníkovi a ostatním zaměstnancům organizace imunity a výsad, přiznávané podobným zaměstnancům jiných veřejných mezinárodních organizací. Bude-li sjednána všeobecná mezinárodní dohoda o imunitách a výsadách mezinárodních úředníků, budou imunity a výsady, přiznané předsedovi Rady, generálnímu tajemníkovi a ostatním zaměstnancům organizace, tytéž, jako imunity a výsady, přiznávané podle ustanovení této všeobecné mezinárodní dohody.

Hlava XII.

Finance.

Čl.61.

Rozpočet a rozvrh výdajů.

Rada předloží shromáždění roční rozpočet, roční uzávěrku účtů a odhad příjmů a vydání. Shromáždění bude hlasovat o rozpočtu, měnic jej, jak uzná za vhodné, a výdaje organizace vyjma finanční závazky podle ustanovení hlavy XV, pokud je státy převzaly, rozvrhne na smluvní státy na podkladě, který čas od času určí.

Čl.62.

Odnětí hlasovacího práva.

Shromáždění může zastavit výkon hlasovacího práva ve Shromáždění a v Radě smluvnímu státu, který v přiměřené lhůtě nesplní své finanční závazky vůči organizaci.

Čl.63.

Útraty delegací a jiných zástupců.

Každý smluvní stát ponese výdaje svého vlastního zastoupení ve Shromáždění, jakož i odměny, cestovné a jiné výdaje osob, které jmenuje do Rady, jakož i svých navržených osob nebo zástupců v pomocných výborech nebo komisích organizace.

Hlava XIII.

Jiná mezinárodní ujednání.

Čl.64.

Ujednání týkající se bezpečnosti.

Organisace smí, odhlasuje-li to Shromáždění, sjednávatí o leteckých otázkách v oboru své působnosti, které se přímo týkají světové bezpečnosti, vhodná ujednání s kteroukoliv všeobecnou organizací, zřízenou státy světa k zachování míru.

Čl.65.

Ujednání s jinými mezinárodními organismy.

Rada smí jménem organisace sjednávatí dohody s jinými mezinárodními organismy o udržování společných služeb a o společné úpravě, týkající se zaměstnanců, a sjednávatí za souhlasu Shromáždění jiné ujednání, jimiž by se usnadnila práce organisace.

Čl.66.

Činnost vztahující se na jiné dohody.

a) Organisace bude rovněž plnit úkoly, jež jí ukládají Dohoda o transitu mezinárodních leteckých dopravních služeb a Dohoda o mezinárodní letecké dopravě, sepsané v Chicagu dne 7. prosince 1944, a to v souhlase se zněním a podmínkami těchto Dohod.

b) Členové Shromáždění a Rady, kteří nepřijali Dohodu o transitu mezinárodních leteckých dopravních služeb nebo Dohodu o mezinárodní letecké dopravě, sepsané v Chicagu dne 7. prosince 1944, nejsou oprávněni hlasovat o otázkách, které by byly předloženy Shromáždění, nebo Radě podle ustanovení příslušné Dohody.

Část III.

Mezinárodní letecká doprava.

Hlava XIV.

Zprávy a hlášení.

Čl.67.

Předkládání zpráv Radě.

Každý smluvní stát se zavazuje, že jeho mezinárodní letecké dopravní podniky budou, v souhlase s požadavky kladenými Radou, předkládati Radě zprávy o dopravě, statistické údaje o finančních nákladech a finanční výkazy, vykazující mezi jinými veškeré příjmy a jejich prameny.

Hlava XV.

Letiště a jiná letecká pomocná zařízení.

Čl.68.

Určení leteckých cest a letišť.

Každý smluvní stát smí s výhradou ustanovení této Úmluvy stanovit leteckou cestu, kterou zachovávati musí na jeho území každá mezinárodní letecká dopravní služba, jakož i letiště, jichž tato služba smí používat.

Čl.69.

Zdokonalování leteckých pomocných zařízení.

Má-li Rada za to, že letiště nebo jiná letecká pomocná zařízení některého smluvního státu, počítajíc v to služby radiové a povětrnostní, nevyhovují přiměřeně bezpečnému, pravidelnému, účinnému a hospodárnému provozu dosavadních nebo zamýšlených mezinárodních leteckých dopravních služeb, zahájí jednání s přímo zúčastněným státem a s jinými státy majícími na věci zájem, aby se vyhledaly prostředky, jak situaci napravit, a může učiniti příslušná doporučení, žádný smluvní stát nebude vinen porušením této Úmluvy, neprovede-li tato doporučení.

Čl.70.

Financování leteckých pomocných zařízení.

Smluvní stát může za okolností nastavších ve smyslu ustanovení článku 69 sjednati s Radou ujednání, kterým by se tato doporučení uvedla ve skutek. Stát se může rozhodnouti, že ponese veškeré útraty, jichž si toto ujednání vyžádá. Nerozhodne-li se tak stát, může se Rada na žádost státu usnésti, že uhradí veškeré útraty nebo jejich část.

Čl.71.

Opatření a udržování pomocných zařízení Radou.

Žádá-li o to smluvní stát, může se Rada usnésti, že opatří, vybaví personálem, bude udržovati a spravovati veškerá nebo některá letiště a jiná letecká pomocná zařízení, počítajíc v to služby radiové a povětrnostní, jichž na jeho území vyžaduje bezpečný, pravidelný, účinný a hospodárný provoz mezinárodních leteckých dopravních služeb jiných smluvních států, a může stanoviti spravedlivé a přiměřené poplatky za užívání opatřených pomocných zařízení.

Čl.72.

Nabytí nebo užívání pozemků.

Je-li k pomocným zařízením, financovaným na žádost smluvního státu zcela nebo zčásti Radou, zapotřebí pozemku, jest onen stát povinen buď pozemek sám poskytnouti, při čemž může, přeje-li si, podržeti právo vlastnické, anebo užívání pozemku za spravedlivých a přiměřených podmínek a v souhlase se svými zákony usnadniti.

Čl.73.

Výdaje a rozvrh úhrady.

V mezích peněžních prostředků, které Shromáždění poskytne k tomu Radě podle ustanovení hlavy XII, smí Rada činiti ze všeobecných zdrojů organizace běžné výdaje na účely této hlavy. Rada rozvrhne částky potřebné k účelům této hlavy podle předběžně schváleného poměru pro přiměřené období na smluvní státy, které s tím vyslovily souhlas a jejichž letecké dopravní podniky těchto pomocných zařízení užívají. Rada může rovněž rozvrhnouti částky potřebné k provozu na státy, vyslovivší s tím souhlas.

Čl.74.

Technická pomoc a použití příjmů.

Poskytne-li Rada na žádost smluvního státu peněžní prostředky nebo zcela nebo zčásti opatří letiště či jiná pomocná zařízení, může ujednání, se souhlasem tohoto státu, obsahovat ustanovení o technické pomoci při dohledu a provozování letišť a jiných pomocných zařízení, jakož i o placení provozních výdajů letišť a jiných pomocných zařízení z příjmů, vyplývajících z provozu letišť a jiných pomocných zařízení, jakož i o úrocích a umořovacích částkách.

Čl.75.

Převzetí pomocných zařízení opatřených Radou.

Smluvní stát se může kdykoli zhostiti závazku převzatého podle ustanovení článku 70 a převzít letiště a jiná pomocná zařízení, která Rada zřídila na jeho území podle ustanovení článků 71 a 72, tím, že zaplatí Radě částku, kterou Rada uzná za daných okolností za přiměřenou. Má-li stát za to, že částka stanovená Radou jest nepřiměřená, může se do rozhodnutí Rady odvolat ke Shromáždění a Shromáždění může rozhodnutí Rady potvrdit nebo změnit.

Čl.76.

Vrácení peněz.

Peníze, získané Radou zaplacením podle ustanovení článku 75 nebo placením úroků nebo umořovacích částek podle ustanovení článku 74, budou v případě, že státy původně poskytly zálohy podle ustanovení článku 73, vráceny státům, na něž byly výdaje původně rozvrženy, a to v poměru podle rozvrhu stanoveného Radou.

Hlava XVI.

Společné provozní organizace a
poolové dopravní služby.

Čl.77.

Dovolené společné provozní organizace.

žádné ustanovení této Úmluvy nebude bránit tomu, aby dva nebo více smluvních států neutvořily společné provozní organizace pro leteckou dopravu nebo mezinárodní provozní jednatelství, nebo aby neprovozovaly v poolu svoje letecké dopravní služby na kterýchkoliv tratích nebo v kterýchkoli oblastech, avšak tyto organizace nebo jednatelství a poolové dopravní služby se podrobí všem ustanovením této Úmluvy, včetně ustanovení, jež se týkají registrace dohod Radou. Rada ustanoví, jak jest předpisy této Úmluvy, týkající se státní příslušnosti letadel, vztahovat na letadla v provozu mezinárodních provozních jednatelství.

Čl.78.

Úkol Rady.

Rada bude moci navrhnouti dotčeným smluvním státům, aby utvořily společné organizace pro provoz leteckých dopravních služeb na kterýchkoli leteckých cestách nebo v kterýchkoli oblastech.

Čl.79.

Účast v provozních organizacích.

Stát se může zúčastnit společných provozních organizací nebo poolových ujednání buď prostřednictvím své vlády nebo prostřednictvím jedné nebo několika leteckých dopravních společností, které jeho vláda jmenuje. Společnosti mohou být podle volné úvahy příslušného státu zcela nebo zčásti v majetku státním nebo v majetku soukromém.

Část IV.

Závěrečná ustanovení.

Hlava XVII.

Jiné letecké dohody a ujednání.

Čl.80.

Úmluvy pařížská a havanská.

Každý smluvní stát se zavazuje, že ihned, jakmile tato Úmluva nabude platnosti, vypoví Úmluvu o úpravě letectví podepsanou v Paříži dne 13. října 1919, nebo Úmluvu o obchodním letectví, podepsanou v Havaně dne 20. února 1928, je-li stranou některé z nich. Mezi smluvními státy nahrazuje tato Úmluva shora zmíněné Úmluvy pařížskou a havanskou.

Čl.81.

Registrace platných dohod.

Veškeré letecké dohody trvající v době, kdy tato Úmluva nabude platnosti, mezi smluvním státem a některým jiným státem nebo mezi leteckým dopravním podnikem smluvního státu a některým jiným státem nebo leteckým dopravním podnikem některého jiného státu, musí být ihned předloženy Radě k registraci.

Čl.82.

Zrušení neslučitelných ujednání.

Smluvní státy, přijímající tuto Úmluvu, zrušují veškeré závazky a ujednání mezi sebou, které jsou neslučitelné s jejími ustanovení, a zavazují se, že takových závazků a ujednání nesjednají. Smluvní stát, který dříve, než se stal členem organizace, převzal vůči mimosmluvnímu státu nebo vůči státnímu občanu smluvního nebo nesmluvního státu závazky neslučitelné se zněním této Úmluvy, podnikne ihned kroky, aby se těchto závazků zprostil. Převzal-li letecký dopravní podnik smluvního státu takové neslučitelné závazky, vynaloží stát, jehož má tento letecký dopravní podnik státní příslušnost, všemožné úsilí, aby dosáhl jejich bezodkladného zrušení, a v každém případě zařídí, aby byly zrušeny, jakmile tak lze po právu učiniti po nabytí platnosti této Úmluvy.

Čl.83.

Zápis nových ujednání.

S výhradou ustanovení předešlého článku může každý smluvní stát uzavřít ujednání, která nejsou neslučitelná s ustanoveními této Úmluvy. Každé takové ujednání bude bezodkladně registrováno u Rady, která je co možno nejdříve uveřejní.

Hlava XVIII.

Rozeprě a tresty.

Čl.84.

Řešení sporů.

Nelze-li neshodu mezi dvěma nebo několika státy ve věci výkladu nebo provádění této Úmluvy a jejich příloh urovnati vyjednáváním, rozhodne o ní Rada, požádá-li o to některý stát, jehož se neshoda týká. Žádný člen Rady nesmí hlasovati, vyřizuje-li Rada rozeprě, ve které jest tento stát stranou. Smluvní stát se smí s výhradou článku 85 odvolati do rozhodnutí Rady k rozhodčímu soudu ad hoc, ujednanému s ostatními stranami v rozeprě, anebo k Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti. Takové odvolání jest oznámiti Radě do 60 dnů od přijetí oznámení o rozhodnutí Rady.

Čl.85.

Rozhodčí řízení.

Jestliže smluvní stát, který jest stranou v rozepři, v níž se do rozhodnutí Rady podává odvolání, nepřijal stanoví Stálého dvoru mezinárodní spravedlnosti a nemohou-li se smluvní strany, které jsou stranami v rozepři, dohodnouti na volbě rozhodčího soudu, jmenuje každá smluvní strana, která jest stranou v rozepři, jednoho rozhodčího a rozhodčí jmenují rozsudího. Jestliže některý smluvní stát, který jest stranou v rozepři, opomene jmenovati rozhodčího v době tří měsíců ode dne, kdy bylo podáno odvolání, bude rozhodčí jmenován jménem tohoto státu předsedou Rady ze seznamu způsobilých a upotřebitelných osob, zřízeného Radou. Jestliže se do třiceti dnů nemohou rozhodčí dohodnouti o rozsudím, jmenuje ho předseda Rady ze seznamu právě zmíněného. Rozhodčí a rozsudí budou pak tvořiti společně rozhodčí soud. Rozhodčí soud, zřízený podle ustanovení tohoto nebo předešlého článku, stanoví si své vlastní řízení a činí rozhodnutí většinou hlasů, s výhradou však, že Rada může rozhodnouti o otázkách řízení, kdyby došlo k průtahům, které by pokládala za přílišné.

Čl.86.

Odvolání.

Nerozhodne-li Rada jinak, zůstane každé rozhodnutí Rady o otázce, zda mezinárodní letecký dopravní podnik je provozován ve shodě s ustanoveními této Úmluvy, v platnosti, pokud nebudou v odvolání změněno. Ve všech jiných otázkách bude platnost rozhodnutí Rady, proti nimž bylo podáno odvolání, odložena do té doby, až bude o odvolání rozhodnuto. Rozhodnutí Stálého dvoru mezinárodní spravedlnosti a rozhodčího soudu budou konečná a závazná.

Čl.87.

Trestní opatření proti nepodrobivšímu se podniku.

Každý smluvní stát se zavazuje, že nedovolí provoz leteckého dopravního podniku smluvního státu ve vzduchovém prostoru nad svým územím, rozhodne-li Rada, že tento letecký dopravní podnik se nepodrobuje konečnému rozhodnutí, vynesenému v souhlase s předešlým článkem.

Čl.88.

Trestní opatření proti nepodrobivšímu se státu.

Shromáždění zastaví výkon hlasovacího práva ve Shromáždění a v Radě každému smluvnímu státu, o němž se zjistí, že se provinil proti ustanovení této hlavy.

Hlava XIX.

Válka.

Čl.89.

Válka a stav tísně.

V případě války nebude ustanoveními této Úmluvy dotčena svoboda jednání smluvních států, válkou dotčených, ať jako států válčících nebo neutrálních. Totéž bude platiti pro smluvní stát, který vyhlásí stav národní tísně a oznámí to Radě.

Hlava XX.

Přílohy.

Čl.90.

Přijetí a doplňování příloh.

a) Schválení příloh zmíněných v článku 54, pododstavci 1), Radou bude vyžadovati dvoutřetinové většiny Rady ve schůzi k tomu účelu svolané a tyto přílohy budou pak předloženy každému smluvnímu státu. Každá tato příloha nebo její doplněk nabývá platnosti po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy byly předloženy smluvním státům, nebo po uplynutí delší doby, stanovené Radou, leč by většina smluvních států mezitím oznámila Radě svůj nesouhlas.

b) Rada ihned oznámí všem smluvním státům, jakmile některá příloha nebo její doplněk nabudou platnosti.

Hlava XXI.

Ratifikace, přístupy, změny a výpovědi.

Čl.91.

Ratifikace Úmluvy.

a) Tato Úmluva bude ratifikována signatárními státy. Ratifikační listiny budou uloženy v archivu vlády Spojených států amerických, která oznámí datum uložení každému státu, který Úmluvu podepsal nebo k ní přistoupil.

b) Jakmile tuto Úmluvu ratifikuje nebo k ní přistoupí šestadvacet států, nabude mezi nimi tato Úmluva platnosti třicátého dne po tom, co šestadvacátá ratifikační listina byla uložena. Pro stát, který ji ratifikuje později, nabude tato Úmluva platnosti třicátý den po uložení ratifikační listiny.

c) Bude povinností vlády Spojených států amerických, aby vládě každého ze signatárních nebo přistoupivších států oznámila den, kdy tato Úmluva nabývá účinnosti.

Čl.92.

Přístup k Úmluvě.

a) Tato Úmluva bude otevřena přístupu členům Spojených národů a státům s nimi sdruženým jakož i státům zachovávším neutralitu po dobu nynějšího světového zápolení.

b) Přístup se provede oznámením, řízeným vládě Spojených států amerických a nabude účinnosti třicátý den po tom, co vláda Spojených států amerických obdrží oznámení, které sdělí všem ostatním smluvním státům.

Čl.93.

Připuštění jiných států.

Státy, na které se ustanovení článku 91 a 92 a) nevztahují, mohou býti, vysloví-li s tím souhlas všeobecná mezinárodní organizace, zřízená národy světa k zachování míru, připuštěny k účasti na této Úmluvě čtyřpětinovou většinou hlasů Shromáždění, a to za podmínek, které by Shromáždění stanovilo, s výhradou však, že jest v každém případě třeba souhlasu státu, do něhož vtrhl nebo jež napadl během této války stát, žádající o připuštění.

Čl.94.

Změny Úmluvy.

a) Každá navrhovaná změna této Úmluvy musí býti schválena dvoutřetinovou většinou hlasů Shromáždění a nabude pak účinnosti vůči státům, které tuto změnu ratifikovaly, jakmile bude ratifikována počtem

smluvních států, který stanoví Shromáždění. Počet takto stanovený nebude menší než dvě třetiny úhrnného počtu smluvních států.

b) Je-li podle názoru Shromáždění změna takové povahy, že odůvodňuje tento postup, může Shromáždění ve svém usnesení, jímž se přijetí doporučuje, stanovit, že stát, který neratifikoval ve stanovené době po tom, co změna nabude účinnosti, přestává být členem organizace a stranou Úmluvy.

Čl.95.

Výpověď Úmluvy.

a) Smluvní stát smí vypovědět tuto Úmluvu tři roky po nabytí účinnosti této Úmluvy oznámením adresovaným vládě Spojených států amerických, která ihned vyrozumí každý smluvní stát.

b) Výpověď nabude účinnosti rok po tom, co bylo přijato její oznámení a má platnost pouze vůči státu, který výpověď dal.

Hlava XXII.

Definice.

Čl.96.

Ve smyslu této Úmluvy výraz:

a) "letecká dopravní služba" značí každou pravidelnou leteckou dopravní službu, konanou letadlem používaným pro veřejnou dopravu cestujících, pošty nebo zboží,

b) "mezinárodní letecká dopravní služba" značí leteckou dopravní službu, která prochází vzduchovým prostorem nad územím více než jednoho státu,

c) "letecký dopravní podnik" značí každý podnik pro leteckou dopravu, který nabízí nebo provozuje mezinárodní leteckou dopravní službu,

d) "přistání pro potřeby nikoliv obchodní" značí přistání z jiné potřeby, než jest odvážení nebo přivážení cestujících, zboží nebo pošty.

Podpis Úmluvy.

Čemuž na důkaz podepsaní zplnomocněnci, byvše k tomu řádně zmocněni, podepisují tuto Úmluvu jménem svých příslušných vlád ve dnech uvedených vedle jejich podpisů.

Sepsáno v Chicagu dne 7. prosince 1944 v jazyce anglickém. Text vyhotovený v jazycích anglickém, francouzském a španělském, kterážto znění jsou všechna stejně autentická, bude otevřen k podpisu ve Washingtoně, D.C. Oba texty se uloží v archivu vlády Spojených států a ověřené opisy zašle tato vláda vládám všech států, které podepíší nebo přijmou tuto Úmluvu.

Za Afganistan:

Abdol Hosayn Aziz.

Za Australii:

Arthur S. Drakeford.

Za Belgii:

Za Bolívii:

Alfredo Pacheco.

Za Brasílii:

Za Kanadu:

H.J.Symington.

Za Chile:

Rafael Sáens,
Gregorio Bisquert,
Raul Magallanes.
Za Čínu:
Chang Kia-ngau,
Za Kolumbii:
Za Costa Ricu:
Za Kubu:
Za Československo:
Za Dominikánskou republiku:
Charles A. McLaughlin.
Za Ecuador:
José A. Correa,
Francisco Gomez Jurado.
Za Egypt:
Mahmoud Bey Hássan,
Mohamed Bey Roushdy,
Mohamed Abdel Halim Khalifa.
Za Salvador:
Za Ethiopii:
Za Francii:
Max Hymans,
Claude Lebel,
André Bourges,
Pierre Locuccol.
Za Řecko:
Demetrios T.N.Botzaris,
Alexander Argyropoulos.
Za Guatemalu:
Za Haiti:
Edouard Roy.
Za Honduras:
Emilio P. Lefebvre.
Za Island:
Thor Thors.
Za Indii:
Gurunath Bewoor.
Za Iran:
Mohammed Shayesteh.
Za Irak:
Ali Jawdat.
Za Irsko:
Robert Brennan,
John Leydon,
John J. Hearne,
Timothy J. O. Driscoll.
Za Libanon:
Camille Chamoun,
Faouzi El-Hoss.
Za Liberii:
Walter F. Walker.
Za Lucembursko:
Za Mexiko:
Pedro A. Chapa.
Za Nizozemí:
F.H.Copes Van Hasselt,
F.C.Aronstein.

Za Nový Zéland:
Daniel G. Sullivan.
Za Nicaraguu:
Richard E. Frizell.
Za Norsko:
Za Panamu:

Delegace republiky Panama podpisuje tuto Úmluvu ad referendum a s těmito výhradami:

1. Vzhledem ke svému strategickému postavení a odpovědnosti ohledně ochrany komunikačních prostředků na svém území, které jsou v nejvyšší míře důležité pro světový obchod a mají životní důležitost pro obranu západní polokoule, vyhrazuje si republika Panama právo učiniti všechna opatření, pokud jde o všechny lety vzdušnými prostorami nad jejím územím, jež by byla vhodná pro její vlastní bezpečnost nebo pro ochranu řečených komunikačních prostředků.

2) Podle náhledu republiky Panama se rozumí, že odborné přílohy, na něž se v Úmluvě poukazuje, představují pouze doporučení, nikoliv však uložené závazky.

Za Paraguay:

Za Peru:

Armando Revoredo,
José Koechlin,
Luis Alvarado,
Federico Elguera,
Guillermo Van Oordt.

Za Filipiny:

Jaime Hernandez,
Urgano A. Zafra,
Joseph H. Foley.

Za Polsko:

Zbyslaw Cielkosz,
Dr. Henryk Gorecki,
Stefan J. Konorski,
Witold A. Urbanowicz,
Ludwik H. Gottlieb.

Za Portugalsko:

Mario De Figueiredo,
Alfredo Delesque Dos Santos Cintra,
Duarte Pinto Basto De Gusmao Calheiros,
Vasco Vieira Garin.

Za Španělsko:

Esteban Terradas E Illa,
German Baraibar Y Usandizaga,
Ultano Kindelan.

Za Švédsko:

Ragnar Kumlin.

Za Švýcarsko:

Za Sýrii:

Noureddeen Kahale.

Za Turecko:

Sükrü Kocak,
Ferruh Sahinbas,
Orhan H. Erol.

Za Jihoafrickou unii:

Za vládu Spojeného království Velké Británie a Severního Irska:
Swinton.

Za Spojené státy americké:

Adolf A. Berle,
Alfred L. Bulwinkle,
Charles A. Wolverton,

Fiorello H. LaGuardia,
Edward Warner,
L. Welch Pogue,
William A.M. Burden.

Za Uruguay:

Carlos Carbajal,
Medardo R. Farias.

Za Venezuelu:

Za Jugoslávii:

Za Dánsko:

Henrik de Kauffmann.

Za Siam:

Mon Rajawongse Seni Pramoj.

Prozkoumajše tuto Úmluvu, schvalujeme a potvrzujeme ji.

Tomu na svědomí jsme tento list podepsali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali.

Na Hradě Pražském dne 25. února léta tisícího devítistého čtyřicátého sedmého.

Dr. Edvard Beneš v.r.

President republiky Československé.

Dr. V. Clementis v.r.

Státní tajemník v ministerstvu zahraničních věcí.

Vyhlašuje se s tím, že za republiku Československou byla Úmluva podepsána dne 18. dubna 1945 ve Washingtonu a ratifikační listina byla uložena u státního departementu Spojených států amerických ve Washingtonu dne 1. března 1947.

Podle článku 91. Úmluvy nabude tato, jakmile ji ratifikuje nebo k ní přistoupí šestadvacet států, mezi nimi platnosti třicátého dne po tom, co šestadvacátá ratifikační listina byla uložena. Poněvadž šestadvacátá ratifikační listina byla uložena dne 5. března 1947, nabyla Úmluva mezinárodní platnosti dnem 4. dubna 1947, a to i pro republiku Československou.

Úmluvou jsou vázány tyto státy:

Afganistan (4.IV.1947), Argentina (4.VI.1946), Australie (1.III.1947), Bolivie (4.IV.1947), Brazílie (8.VII.1946), Československo (1.III.1947), Čína (20.II.1946), Dánsko (28.II.1947), Dominikánská republika (25.I.1946), Egypt (13.III.1947), Etiopie (1.III.1947), Filipiny (1.III.1947), Francie (25.III.1947), Chile (11.III.1947), Indie (1.III.1947), Irsko (31.X.1946), Island (21.III.1947), Jihoafrická Unie (1.III.1947), Kanada (13.II.1946), Liberie (11.II.1947), Mexiko (25.VI.1946), Nicaragua (28.XII.1945), Nizozemí (26.III.1947), Nový Zéland (7.III.1947), Paraguay (21.I.1946), Peru (8.IV.1946), Polsko (6.IV.1945), Portugalsko (27.II.1947), Řecko (13.III.1947), Siam (4.IV.1947), Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (1.III.1947), Spojené státy americké (9.VIII.1946), Španělsko (5.III.1947), Švédsko (7.XI.1946), Švýcarsko (6.II.1947), Turecko (20.XII.1945), Venezuela (1.IV.1947) a Zajordánsko (18.III.1947).

Dr. Clementis v.r.

státní tajemník v ministerstvu zahraničních věcí.